

rok 2025 je za námi a je milou, ale zároveň náročnou povinností funkcionářů Jihočeského běžeckého poháru shrnout veškeré výsledky pohárových závodů do přehledné a vypovídající podoby, spočítat všechny body účastníků poháru a to vše doplnit, pokud možno, spoustou kvalitních fotografií ze všech pohárových akcí. Dále je třeba vhodně a přitom nevтіravě prezentovat naše sponzory, s nimi se totiž pohár organizuje mnohem lépe než bez nich. Je to náročný úkol, a zda se nám povedl, můžete po přečtení ročenky posoudit sami.

Jaký byl rok 2025? Kdo vyhrál v jednotlivcích, celkově, i v příslušných kategoriích, najdete na posledních stránkách ročenky, stejně tak i to, jak skončilo klání v početném množství týmů. Jistě výborně hodnotí rok 2025 absolutní vítězové v jednotlivcích a vítězný tým: Alesja Viskotová a David Vaš, a zbývající dva členové vítězného týmu Tomáš David a David Ardamica z Týmu David. Jinak sezonu 2025 bude vidět někdo, kdo se zranil nebo byl nemocný a pořádně běhat ani nemohl.

V roce 2025 proběhl pohár ve standardním režimu, pandemie covidu 19 je, doufáme, definitivně minulostí a ani nadměrné srážky a z nich pramenící omezení se nás v minulém roce nedotkly, takže se uskutečnily všechny pohárové závody. Na začátku roku jsme slavnostně vyhlásili ty nejlepší za rok 2024, a to v klubu Kampa v areálu Jihočeské univerzity. Bylo to současně malé rozloučení s těmito prostory, letos měníme místo vyhlásování za Solnici v Č. Budějovicích. Tradiční ples na Borku byl také rozlučkový s tímto místem (i kapelou), vracíme se do Včelné, místa prvních pohárových plesů, ale sál, i celý kulturní dům, byly mezitím výrazně rekonstruovány.

V březnu jsme běhali v Mladé Vožici a premiérově jsme zvolili jako pohárovou trať kratší variantu na 7 km. Hned se to projevilo na vyšší a kvalitnější účasti, byť až do té doby to bylo bráno za doplňkovou trať. Mělo to i své důvody, v roce 2025 nás čekalo více půlmaratonských a delších tratí, takže jsme dali možnosti zaběhnout si něco kratšího. A také mohla Vožice posloužit jako rozběhnutí se na půlmaratonské rovinaté trati v areálu Výstaviště České Budějovice následující hned týden poté.

V dubnu jsme se vydali na atletickou dráhu do Písku při tradiční hodinovce. Po ní nás čekal velmi tradiční (být ne vždy pohárový) Běh kolem Hluboké, silniční běh na 25 km. Bylo to zároveň mistrovství Jihočeského kraje pro registrované jihočeské atlety, vyhrál David Vaš a Jana Tučková. Zároveň šlo i o rozlučku s pořádáním tohoto závodu od oddílu TJ KOH-I-NOOR Č. Budějovice založeného v roce 1919. Závod samotný ale nezaniká, jen jej pod svá křídla od roku 2026 převezme naopak jeden z nejmladších oddílů v kraji #tymdejvid.

V květnu jsme se podívali do Údolí vzdechů v Sudoměřích u Tábora a do Sezimova Ústí na SeziRun. Počasí nám přálo, před závodem i po něm bylo k dispozici bohaté občerstvení a nikdo nemusel spěchat domů. Z krásné přírodní trati v okolí Sudoměřic a zříceniny hradu Borotín jsou díky Martinovi Gazdovi (předsunutému běžci) v ročence a i našem pohárovém „rajčeti“ překrásné fotky.

Červen obohatily dvě úplné pohárové novinky, obě na Jindřichohradecku! Byl to půlmaraton v Jindřichově Hradci a běh olympijského dne v Dačicích. V Hradci jsme zažili další novinku, informace o průběžném pořadí z trasy z cca poloviny závodu na světelné tabuli v prostoru cíle pro diváky. V Dačicích jsme běhali o bonusové body, odpovídá to, myslím, i tradici a duchu olympijské myšlenky, jako oslava běhu. Přesto všichni běželi na plný výkon a nikomu nedarovali ani jeden metr.

V červenci jsme se vydali do zahraničí! Bylo to na bonusový závod 3Kings3Hills, konaný v pohraničním šumavském trojúhelníku Česka, Rakouska a Německa. Vybrat jste si mohli mezi jakoukoli trať závodu od 6 km po 115 km. Závod byl výrazně poznamenán předchozím vytrvalým deštěm, takže se konal na velmi kluzkém, mokřem a místy velmi bahnitým povrchu, čemuž pak odpovídaly i časy na trati. V srpnu na nás byla příroda mnohem milostivější při Lipenském půlmaratonu a my si mohli užít třeba výběh sjezdovek nebo Stezku korunami stromů.

V září jsme v Lišově oběhli pomyslný střed Evropy. Při tomto závodě jsem jako první v celé historii JBP dovršil metu 200 odběhaných závodů. Náš seriál je, myslím, výjimečný i tím, že vede kompletní statistiky závodů a bodů od samého počátku JBP. Odrazilo se to i v ročence, na jejím konci najdete tabulku nejpilnějších závodníků a největších sběračů bodů. Tím nejpilnějším „sběračem“ je aktuálně Petr Klimeš, náš webmaster, který mě loni po mnohaletém snažení přeskočil. Dvoustovka už brzy čeká i Martina Gazdů, našeho pohárového manažera, a již více lidí překročilo hranici 100 závodů. Za tento milník každý obdržel památeční pohár a budeme v tom i nadále pokračovat. A v září jsme se konečně podívali do Besednice na Běh Marunka, který byl předloni z důvodu nadměrných srážek a snížené bezpečnosti na trati zrušen.

V říjnu byl v poháru zařazen maraton v Třeboni, závod ze strany pohárových běžců poměrně skromně obsazen, z hlediska celkového počtu běžců však veliký. My jsme proto příslušně upravili i bodování závodu, aby i ti, co doběhli vzadu, nějaké body dostali. Jsme si samozřejmě vědomi, že maraton není pro každého běžce a jde o výjimečnou vzdálenost. Pořadatelem poháru je Jihočeský klub maratonců, a tak už z toho je patrné, že každý rok alespoň jeden

maraton do termínovky zařazujeme. Nikoho ten závod přímo nenutíme běhat, celý rok je dostatek jiných možností si zaběhnout za body jiný pohárový závod.

Svátečně se běhalo 28. října na Sokolském běhu republiky v Č. Budějovicích v lesoparku Stromovka, závod byl početně i kvalitou výborně obsazen a přálo nám i počasí. Bylo to zároveň loučení s tímto závodem pro pořádající Jihočeský klub maratonců. Závod bude v roce 2026 pokračovat, ale ujmou se jej Sokolové z Hluboké nad Vltavou.

V listopadu jsme absolvovali další úplnou pohárovou novinku, Lyžařský běh na Dobré Vodě u Č. Budějovic. Je to jeden z dalších běhů s velmi dlouhou tradicí, konal se již 70. ročník! Původně, v prvních ročnících, šlo o testovací závod pro lyžaře před sezonou, proto „Lyžařský běh“, a také jej pořádá oddíl zaměřený především na lyžování. Tento krátký lesní závod se v počátcích běhal po dvojicích intervalově startujících a my tak v roce 2025 učinili také. Bylo to i nutností kvůli nízké prostupnosti krosové trati s náročnějším profilem, pro mnohé nečekaným, kousek za humny rovinatého krajského města. Pohárovou nabídku ve druhé, obvykle již chladné polovině listopadu, doplnila ještě krátká silničně-krosová trať tradiční GP v Kamenném Újezdu s překvapivě početně velkým zájmem ze strany běžců.

V prosinci jsme připravili dvě akce, sváteční Štěpánský běh v Prachaticích a opět volitelný silvestrovský běh, o kterém jste rozhodli i Vy v hlasování. Z hlasování byl vyrazen běh na Kluka, který vyhrál předtím. Do druhého kola hlasování se překvapivě nedostal žádný silvestrovský běh, nýbrž Novoroční běh v Táboře a KleKLuLi, přičemž ve druhém kole vyhrála KleKLuLi, a tak se předsilvestrovsky a bonusově běželo z Českého Krumlova do Litvínovic.

Ne vše se nám v roce 2025 v poháru povedlo, víme o tom. Měli jsme poměrně dost dlouhých závodů, ne všichni to vítali a kritika nás neminula. V roce 2026 nás čeká více kratších závodů, několik na 10 km apod. Také startovné bylo na některých závodech vysoké a, jak někteří prohlásili, „komerční“. Je to primárně rozhodnutí konkrétního pořadatele, ale snažíme se s tím v poháru vypořádat včas a už při koncipování termínovky. Ne vždy se to však úplně podařilo a v takovém případě jsme se snažili o slevu pro pohárové běžce. Dalším problémem bylo naplnění kapacity závodu a odmítnutí přijmout závodníky na místě nebo v čase těsně před závody. To vadilo hodně i nám, věřte nám, protože známe jihočeské běžce. Přijde mi, že typický pohárový běžec se v den závodu ráno probudí a začne jeho rozhodování, zda bude závodit, nebo ne. Pokud si řekne, že poběží, tak si načasuje svůj příjezd tak akorát chvilku před startem, aby se stihnul převléci a rozcvíčit. V našem poháru je tento přístup možný, ale v RunCzech a jiných seriálech by vás hnali...:>! My se snažíme a budeme i nadále snažit, aby závody byly veřejně přístupné bez limitů a s možností prezentace i na místě, byť samozřejmě naši organizátoři preferují přihlášení a platby dopředu přes internet a vy si na to už také zvykáte.

Běžec si v současné době může vybírat z pestrého množství lákavých závodů v průběhu celého roku. Bez nadsázky se dá závodit v různých bězích každý víkend po celý rok, záleží jen na chuti sportovce, jeho zdraví, časových a často i finančních možnostech, zvláště u komerčních závodů bývá startovné dost vysoké. Můžete běhat ve městě nebo v terénu, do vrchu, v lesích, na horách či v ultramaratonech. Pro nás jako pořadatele poháru je nutné se s tímto soutěžním prostředím pokud možno úspěšně vypořádat. Snažíme se o to celý rok a oproti jiným krajům v republice máme výhodu, že nabízíme celoroční krajskou běžeckou soutěž s pestrými místy i tratěmi, která však není statická a každý rok se částečně obměňuje. Pro úspěch v našem poháru ani není nutná účast na všech závodech a tím má jihočeský běžec i možnost vlastní volby. Vše se přitom koná v dojezdově přijatelných vzdálenostech a bez nutnosti časně ranních odjezdů a nočních návratů, či dokonce bez nutnosti nějakého přespávání a ubytování. Ke kvalitní a zároveň početné účasti na našich závodech vede, podle mého, cesta jen přes vysokou kvalitu závodů, spojenou s přátelskou atmosférou naší velké běžecké jihočeské rodiny.

Tak neváhejte a dejte se do čtení a prohlížení, a v roce 2026 opět na startu nového ročníku!

Běhu zdar!

Miroslav Šimek

ředitel Jihočeského běžeckého poháru

předseda Jihočeského klubu maratonců z.s.

